

מ"ת 39338/05/14 - מדינת ישראל נגד בהא אסקאפי

מ"ת 39338-05-14

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט אריה רומנוב

בעניין: מדינת ישראל

נגד

בהא אסקאפי

ב"כ המבקשת: עו"ד נופר פשרל-סלע

ב"כ המשיב: עו"ד מחמוד רבאח

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים של המשיב, נגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, מעשי פזיזות, והסעה שלא כדין (שתי עבירות). המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר. לחלופין הוא טוען, כי ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך אשר פגיעתה בחירותו פחות חמורה ממעצר ממש.

2. בכתב האישום שהוגש נגד המשיב ובדברי ב"כ המבקשת נטען, כי ביום 17.5.14 בסמוך לשעה 21:00 נסעו שלושה שוטרים בניידת משטרה בכביש המחבר בין היישוב מטע לישוב אדרת, וזאת במסגרת פעילות המשטרה לאיתור הסעות של שוהים בלתי חוקיים. בשלב מסוים הבחינו השוטרים ברכב מסוג פורד קונקט וכרזו לו לעצור. נהג המכונית עצר בצד הדרך והניידת עצרה לפניו. בו ברגע ביצע נהג המכונית פניית פרסה פתאומית על פס הפרדה רצוף ובקטע כביש מעוקל, ועצר בצידו השני של הכביש. בשלב זה ירדו מהמכונית חמישה נוסעים וברחו לאזור חורשה הנמצאת במקום. מיד לאחר מכן, המשיך נהג המכונית בנסיעתו. שניים מבין השוטרים יצאו מהניידת, רצו לעבר הנוסעים שברחו ותפסו אחד מהם, שהסתבר כי הוא שוהה בישראל ללא היתר כדין. השוטר השלישי, ישרון צורן, המשיך בנסיעה בעקבות המכונית שנמלטה. על פי הנטען בכתב האישום, המכונית שנמלטה נכנסה לשטח הנמצא בכניסה לגבעת התורמוסים ובמקום זה ירדו מהמכונית נוסעים נוספים שברחו ונעלמו. השוטר ישרון חסם את דרכה של המכונית בכך שהעמיד את ניידת המשטרה בצמוד לה, והוא יצא ברגל לעבר נהג המכונית. בכתב האישום נטען, כי נהג המכונית ביצע פניית פרסה חדה ומהירה לכיוון השוטר ישרון, אשר נאלץ לסטות במהירות מן הדרך לכיוון הניידת בכדי להימנע מפגיעת המכונית בו. בשלב זה המכונית נמלטה מהמקום בנסיעה מהירה, תוך שהיא נוסעת מצד לצד ומעלה אבק רב.

3. על פי הנטען, השוטרים מסרו במערכת הקשר המשטרתית את פרטי המכונית שנמלטה, ובסמוך לשעה 22:30, היינו כשעה וחצי לאחר מכן, אותרה המכונית על ידי השוטר דוד ביצ'ה, כשהיא נוסעת בכביש מס' 3 לכיוון כביש מס' 6 לכיוון דרום, באזור היישוב יד בנימין. בכתב האישום נטען, כי נהג המכונית עצר את המכונית בשולי כביש מס' 6, ומהמכונית יצאו כ-10 אנשים שלטענת המבקשת שהו בישראל שלא כדין. הנוסעים ברחו מהמכונית לוואדי סמוך וממנו לדרך מיוערת, ונעלמו.

4. נהג המכונית נעצר על ידי השוטר ביצ'ה, ואין חולק על כך שהוא המשיב.

5. המשיב כופר בכך שהוא היה נהג המכונית שנסעה בכביש המחבר בין היישוב מטע ליישוב אדרת, אשר קורותיה מתוארים בחלקו הראשון של האירוע. ממילא הוא כופר בכל מה שמיוחס לו בקשר לחלק זה של האירוע. באשר לחלק השני, הרי שהמשיב מכחיש כי הוא הסיע נוסעים כלשהם במכונית וממילא הוא כופר בכך שאפשר למאן דהו להימלט. לטענתו, הוא נסע לבד במכונית לחברה אלמונית המתגוררת בבאר-שבע, אשר את פרטיה לא ידע למסור.

6. נחה דעתי כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת טענתה כי המשיב היה נהג המכונית בה מדובר בחלקו הראשון של האירוע. כפי שציינתי, פרטי המכונית נמסרו במערכת הקשר המשטרתית וזאת, כפי שעולה לכאורה מתיק החקירה, על פי סוג המכונית ומספר הרישוי שלה (ראה הודעת השוטר דוד ביצ'ה). כעבור כשעה וחצי אותרה מכונית העונה לתיאור שנמסר כשהיא נוסעת במקום סמוך יחסית, ומי שנהג בה היה המשיב. אכן, אחד השוטרים רשם במזכר שכתב לאחר האירוע מספר שגוי של לוחית הזיהוי (החליף חלק מהספרות), ואולם לגבי עניין זה ניתן הסבר. יצוין, כי מחומר החקירה עולה שזיהוי המשיב כמי שהיה הנהג בחלקו הראשון של האירוע אינו מסתמך רק על פרטי המכונית, אלא גם על זיהוי שנעשה על ידי השוטר ישרון במסגרת מסדר זיהוי תמונות, בו הצביע על תמונתו של המשיב. השוטר ישרון מסר במהלך מסדר זיהוי התמונות, כי הוא ראה את המשיב בהזדמנויות קודמות. ועוד יצוין, כי על פי עדות המשיב עצמו, לא היה איש מלבדו שנהג במהלך אותו ערב.

7. אכן, בחלק הראשון של האירוע נתפס רק נוסע אחד (אשר מסתבר כי הוא שוהה בישראל שלא כחוק), ובחלק השני של האירוע לא נתפס איש (יצוין, כי על פי סברה שעולה מדברי השוטר ביצ'ה, לאחר שהנוסעים נמלטו בחלק הראשון של האירוע, שב המשיב למקום ואסף אותם, ולאחר מכן הוא נתפס בחלקו השני של האירוע). ב"כ המשיב טוען, כי אין בידי המבקשת ראיות להוכחת טענתה שהנוסעים שלא נתפסו על ידי השוטרים, שהו בישראל שלא כחוק. אין לי צורך להכריע בשלב זה ביחס לשאלה זו, ולצורך בקשה זו די בכך שהנוסע שנתפס בחלקו הראשון של האירוע שהה בישראל שלא כחוק. אעיר, כי אפילו ייקבע בסופו של דבר שלא עלה בידי המבקשת להוכיח שגם שאר הנוסעים היו שוהים בלתי חוקיים, הרי שאפשר כי ניתן יהיה לקבוע שבהתנהגותו של המשיב - אם אכן ייקבע כי פעל על מנת לאפשר את הימלטותם של הנוסעים בין בחלקו הראשון של האירוע ובין בחלקו השני - הוא עבר עבירות אחרות.

8. באשר לטענת המבקשת כי המשיב ניסה לפגוע בשוטר ישרון, הרי שמהודעתו של השוטר עולה שכך היה הדבר. ב"כ המשיב חולק על הדברים, ואולם לצורך הדיון בבקשה שלפניי, די בהודעתו של השוטר ישרון, שבשלב זה אין כנגדה כל גרסה סותרת.

9. סיכומם של הדברים הוא, שנחה דעתי כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת עיקר המעשים אותם היא מייחסת למשיב. אכן, אילו היה מדובר בהסעת שוהים בלתי חוקיים בלבד, לא היה בכך כדי להצדיק את מעצרו של המשיב. ואולם, במקרה שלפנינו מדובר, לכאורה, בהתנהגות שיש בה מידה לא מבוטלת של תעוזה וזלזול בחוק ובאוכפי החוק. יתרה מכך, ההתנהגות הלכאורית של המשיב מעלה חשש שאם ישוחרר הוא יימלט גם מהליכי המשפט. לפיכך, יש עילה למעצרו. עם זאת, לנוכח העובדה שעברו של המשיב נקי ובהתחשב במכלול נסיבות העניין, אבקש כי שירות המבחן יכין תסקיר בעניינו של המשיב, בטרם תתקבל החלטה סופית בעניינו.

10. שירות המבחן מתבקש, על כן, להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. המשך הדיון יתקיים **ביום 15.6.14 בשעה 13.30**.

11. המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לשירות המבחן; לשירות בתי הסוהר; ולתרגום.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ד, 28 מאי 2014, במעמד הצדדים.

אריה רומנוב, שופט